

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Výbor pro mezinárodní obchod

PROZATÍMNÍ ZNĚNÍ
2005/2247(INI)

24. 1. 2006

NÁVRH ZPRÁVY

o výsledcích ministerské konference WTO v Hongkongu
(2005/2247(INI))

Výbor pro mezinárodní obchod

Zpravodaj: Georgios Papastamkos

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	8

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o výsledcích ministerské konference WTO v Hongkongu (2005/2247(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na ministerské prohlášení ze šesté ministerské konference Světové obchodní organizace (WTO) přijaté dne 18. prosince 2005¹,
- s ohledem na závěrečná prohlášení parlamentní konference WTO konané ve dnech 12.–15. prosince 2005 a 25.–26. listopadu 2004,
- s ohledem na své usnesení ze dne 1. prosince 2005 o přípravách šesté ministerské konference WTO v Hongkongu²,
- s ohledem na závěry Rady o rozvojové agendě z Dohá po mimořádné schůzi Rady pro vnější vztahy, které se konala dne 18. prosince 2005 v Lucemburku (13378/05),
- s ohledem na své usnesení ze dne 12. května 2005 o hodnocení jednacího kola z Dohá po rozhodnutí Generální rady WTO ze dne 1. srpna 2004³,
- s ohledem na rozhodnutí Generální rady WTO ze dne 1. srpna 2004⁴,
- s ohledem na prohlášení WTO na úrovni ministrů z Dohá ze dne 14. listopadu 2001⁵,
- s ohledem na svá předchozí usnesení ze dne 15. prosince 1999 o třetí ministerské konferenci WTO v Seattlu⁶, ze dne 13. prosince 2001 o zasedání WTO v Kataru⁷ a ze dne 25. září 2003 o páté ministerské konferenci WTO v Cancúnu⁸,
- s ohledem na Sutherlandovu zprávu „Budoucnost WTO: jak čelit institucionálním výzvám v novém tisíciletí“⁹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 9. března 2005 o návrhu nařízení Rady o uplatňování systému všeobecných celních preferencí¹⁰,
- s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro mezinárodní obchod a stanoviska Výboru pro regionální rozvoj, Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a Hospodářského a měnového výboru (A6-0000/2006),

A. vzhledem k tomu, že systém multilaterálního obchodování, který ztělesňuje WTO, přispívá k posílení bezpečnosti, transparentnosti a stability na mezinárodním trhu a k

¹ Dokument číslo 05-6248, referenční údaje dokumentu WT/MIN(05)/DEC)

² Přijaté texty, 1. 12. 2005, P6_TA(2005)0461.

³ Přijaté texty, 12. 5. 2005, P6_TA(2005)0182.

⁴ Dokument číslo 04-3297, referenční údaje dokumentu WT/L/579)

⁵ Dokument číslo 01-5859, referenční údaje dokumentu WT/MIN(01)/DEC/1)

⁶ Úř. věst. C 296, 18.10.2000, s. 121.

⁷ Úř. věst. C 177 E, 25.7.2002, s. 290.

⁸ Úř. věst. C 77 E, 26.3.2004, s. 393.

⁹ Zpráva poradní rady generálnímu řediteli Supachaimu Panitchpakdimu, WTO, prosinec 2004.

¹⁰ Přijaté texty, 9. 3. 2005, P6_TA-PROV(2005)0066.

lepšímu řízení globalizace prostřednictvím multilaterálních pravidel a předpisů a řešením sporů soudní cestou,

- B. vzhledem k tomu, že úspěšné završení jednacího kola z Dohy zajišťující skutečnou další liberalizaci trhu a přísnější multilaterální pravidla může významným způsobem přispět k podnícení celosvětového hospodářského růstu, rozvoje a zaměstnanosti a účinně přispět k integraci rozvojových zemí do světové ekonomiky,
- C. vzhledem k tomu, že od zahájení jednacího kola z Dohy hrála EU při jednáních hlavní roli a předložila důvěryhodné a zásadní návrhy ve všech oblastech jednání včetně zemědělství, zatímco jiné vyspělé země a pokročilejší rozvojové země neprokázaly stejnou pružnost a stejnou míru angažovanosti,
- D. vzhledem k tomu, že úsilí o splnění lhůt pro rok 2006, kterým bude uzavřeno jednací kolo z Dohy, by nemělo ohrozit dosažení ambiciózního a vyváženého výsledku,
- E. vzhledem k tomu, že jednací kolo z Dohy musí přinést ve všech oblastech jednání výsledky příznivé pro rozvojovou politiku, zejména v zájmu nejméně rozvinutých zemí,
- F. vzhledem k tomu, že bylo schváleno konečné datum pro odbourání vývozních subvencí; vzhledem k tomu, že obdobného pokroku nebylo dosaženo v oblasti domácí podpory a přístupu na trh,
- G. vzhledem k tomu, že přístup na trh s nezemědělskými produkty (NAMA) představuje značné potenciální obchodní zisky pro EU i pro rozvojové země, protože průmyslové výrobky představují významný podíl jejich obchodu; rozvojové země však mají vysoké tarifní bariéry při obchodu s ostatními rozvojovými zeměmi,
- H. vzhledem k tomu, že v oblasti služeb nevedla nynější jednání k žádným uspokojivým výsledkům; vzhledem k tomu, že objektivním cílem EU je skutečná další liberalizace a zároveň zachování cílů vnitrostátních politik členských států WTO a jejich práva regulovat oblast veřejných služeb,
- I. vzhledem k tomu, že zdokonalení pravidel WTO týkajících se pomoci v obchodování, antidumpingu a ostatních oblastí by prospělo všem členům WTO, neboť by vedlo ke zlepšení právní jistoty, snížení nákladů na obchodní výměnu a umožnilo by předcházet jejich zneužívání nebo protekcionistickému používání,
- J. vzhledem k tomu, že proces globalizace a role, kterou hraje WTO, jsou často nesprávně vykládány a chápány a že je třeba posílit zodpovědnost a transparentnost ve WTO,
- 1. znovu opakuje, že je přesvědčeným zastáncem multilaterálního přístupu k obchodní politice a podporuje WTO jako hlavní fórum pro řízení globalizace; zdůrazňuje, že neúspěch multilaterálních jednání a posun k bilaterálním/regionálním dohodám by vedl k nevyváženému procesu liberalizace a nerovnoměrnému rozvoji, a to zejména na úkor rozvojových zemí;

2. lituje dosavadního pomalého pokroku při jednáních a předem vyjadřovaných nízkých ambic, pokud jde o výsledek ministerské konference v Hongkongu; nicméně je spokojen s tím, že ministerské prohlášení alespoň naznačuje směr budoucích jednání v klíčových oblastech;
3. zdůrazňuje, že všechny klíčové oblasti by měly být projednávány paralelně, ve shodě s pojmem jediného závazku a se stejnými ambicemi;
4. znovu zdůrazňuje multifunkční povahu evropského zemědělství;
5. připomíná, že s ohledem na reformu SZP v roce 2003 EU výrazně snížila domácí podporu, která narušuje obchod;
6. zdůrazňuje, že EU navrhla zrušení svého systému vývozních subvencí do konce roku 2013 a trvá na požadavku, aby ostatní členové WTO přistoupili k obdobnému kroku v oblasti vývozních úvěrů, státních obchodních podniků a potravinové pomoci;
7. prohlašuje s ohledem na přístup na trh, že jak pro vzorec tarifních škrťů, tak pro stanovení citlivých produktů je potřebná omezená míra pružnosti; poukazuje na možnost, aby rozvojové země samy určily zvláštní produkty; v tomto směru vítá stanovení společného souboru specifických ukazatelů;
8. vítá dohodu o zrušení vývozních subvencí pro odvětví bavlny do konce roku 2006 a zajištění přístupu na trh osvobozeného od cel a kvót pro nejméně rozvinuté země; nicméně lituje nedostatečného pokroku, pokud jde o domácí podpory;
9. lituje, že nenastal žádný pokrok v souvislosti s vypracováním rejstříku vín a alkoholických nápojů a rovněž v souvislosti s rozšířením chráněných označení původu na další produkty; připomíná, že tyto kroky jsou zásadní pro vyvážený výsledek jednání;
10. vyzývá k ambiciózním výsledkům jednání o NAMA, které by zaručily skutečně nové možnosti přístupu na trh včetně trhu Jih-Jih prostřednictvím zásadních škrťů v používaných sazbách; vyzývá pokročilejší rozvojové země, aby převzaly odpovědnost, neboť výsledek by měl odrážet schválenou zásadu neúplné reciprocity;
11. vítá dohodu o používání švýcarského vzorce pro tarifní srážky; nicméně zdůrazňuje, že význam tohoto vzorce pro harmonizaci by neměl být snížen v důsledku stanovení četných koeficientů; podporuje pokračování v iniciativách v odvětvích, ve kterých má EU vývozní zájmy;
12. domnívá se, že je strategicky důležité, aby všichni obchodní partneři odstranili neodůvodněné netarifní bariéry;
13. lituje nedostatečného pokroku v oblasti služeb a vyzývá k posílení jednání s ohledem na zájmy zemí s oslabenou a ohroženou ekonomikou; lituje skutečnosti, že závěrečné prohlášení nestanoví žádné kvantitativní cíle pro předložení revidovaných návrhů; znovu zdůrazňuje, že oblasti zdraví, vzdělávání a audiovizuálních služeb by měly být z liberalizace vyloučeny;

14. znovu zdůrazňuje, úspěšné ukončení jednání musí vyústit v dosažení konkrétních rozvojových výhod ve všech oblastech jednání zejména v zájmu nejméně rozvinutých zemí a musí přispět k dosažení rozvojových cílů tisíciletí;
15. vítá dohodu o zajištění přístupu na trh osvobozeného od cel a kvót pro nejméně rozvinuté země; nicméně lituje, že stále existuje možnost zachovat omezení týkající se produktů klíčového významu pro nejméně rozvinuté země a že pro pokročilejší země je tento závazek fakultativní; vyzývá rozvinuté a pokročilejší země, aby následovaly příkladu evropské iniciativy „Vše kromě zbraní“;
16. domnívá se, že zatímco zvláštní a diferencované zacházení musí být nedílnou součástí dohod WTO, další postupný rozvoj trhu Jih-Jih a závazek týkající se přísnějších multilaterálních pravidel bude přínosný pro hospodářský rozvoj a integraci rozvojových zemí do globální ekonomiky;
17. zdůrazňuje, že pro rozvojové země je důležitá přiměřená technická pomoc, která jim pomůže splnit nové povinnosti, vyrovnat se s reformami a účinně uplatňovat pravidla WTO; rovněž zdůrazňuje potřebu přiměřet země s oslabenou a ohroženou ekonomikou k tomu, aby se obchod stal součástí jejich národních rozvojových politik a strategií k odstranění chudoby; podporuje rozvoj systému „podpora obchodu“ v rozvojových zemích, které se zaměřily na posílení obchodní a vývozní kapacity, diverzifikaci výrobní základny a nahrazení zdrojů příjmů z cel jinými fiskálními zdroji;
18. vítá pokroky, kterých bylo doposud dosaženo při jednáních o podpoře obchodu; vyzývá ke stanovení multilaterálních závazků s cílem posílit právní bezpečnost, zjednodušit a modernizovat obchodní postupy; zdůrazňuje zvláštní význam cílené technické pomoci v této oblasti;
19. zdůrazňuje, že pro multilaterální systém obchodování WTO je důležité posílit podporu veřejnosti a politických činitelů; zdůrazňuje, že je nutné zajistit lepší informovanost veřejnosti a širší konzultace s občanskou společností; v tomto ohledu znovu zdůrazňuje důležitý přínos parlamentní dimenze, která tímto posílí svou demokratickou zodpovědnost a otevřenost vůči občanům;
20. vyjadřuje ochotu podpořit pozitivním způsobem jednání prostřednictvím různých kontaktů, které mají poslanci Parlamentu se svými protějšky ze zemí, se kterými EU sdílí společné zájmy;
21. připomíná, že je důležité, aby Komise plně informovala Evropský parlament o strategii EU po konferenci v Hongkongu a o pokroku v jednáních a aby s ním tuto strategii a pokrok konzultovala;
22. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi a parlamentům členských států, přístupujícím a kandidátským zemím, generálnímu řediteli WTO a předsedovi Meziparlamentní unie.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Ηράκλειτος [έφη] "το αντίζουν συμφέρον και εκ των διαφερόντων καλλίστην αρμονίαν και πάντα κατ' έριν γίνεσθαι"

Αριστοτέλης, Ηθικά Νικομάχεια, Θ2.1155 β 5

Heracleitus [said] that "it is what opposes that helps and from different tones comes the fairest tune and all things are produced through strife"

Aristotle, Nicomachean Ethics, Book 8I

1. The Hong Kong Ministerial Conference: limited expectations - modest results

The aim of this own-initiative report is to provide an assessment of the Doha Round following the 6th WTO Ministerial Conference in Hong Kong (13-18 December 2005).

The current round of multilateral trade negotiations has been going on since November 2001 and, given the collective ambition to conclude this round before the end of 2006, it has now entered its final phase.

The previous phases of the negotiations - from Doha to Hong Kong via Cancún and Geneva - have revealed wide differences in the expectations, approaches and strategies of the main participants, and highlighted the difficulties involved in trying to reach an ambitious and balanced outcome covering all negotiating areas. As a result, progress has often proven elusive, many intermediate deadlines have been missed and negotiations have not been brought as much forward as one could have hoped and expected.

Because of the complete failure of the 5th Ministerial Conference in Cancún in September 2003 and the sketchy character of the Framework adopted by the WTO General Council in August 2004, the initial objective of the Hong Kong meeting was to consolidate the latter and to achieve a breakthrough by defining modalities in a number of key negotiating areas, such as agriculture, non-agricultural market access and services, and to agree on a significant development package, while encouraging progress in other chapters of the negotiations. Due to a persistent stalemate on the key issue of agricultural market access and a lack of flexibility on the part of other major players, however, the level of ambition for this event had to be eventually scaled down and it became clear, even before the Ministerial Conference started, that only modest results could be achieved.

Parliamentary monitoring of the Hong Kong negotiations - the European Parliament being represented in Hong Kong by a delegation of MEPs - led to the adoption of a joint declaration by the Inter-Parliamentary Union and the European Parliament on 15 December 2005. Although this contribution was undoubtedly positive, the current arrangements still fall short, in qualitative terms, of a proper forum to ensure WTO democratic accountability and openness. The European Parliament delegation was assisted by the information provided by the Commission and the United Kingdom Presidency regarding the EU negotiating strategy and the general progress achieved in the negotiations before and during the Hong Kong Conference.

The present report comments upon the limited results achieved in Hong Kong. It also draws attention to the considerable work that remains to be done, contains a message of support to the EU negotiators and is intended to focus attention in view of the next phases of the negotiations.

2. Results of the Conference by Subject

This section is based on the text of the Ministerial Declaration, with special reference to EU negotiating positions.

2.1 Agriculture

The question of agricultural products was designated by a number of developing and developed countries as crucial to the negotiations as a whole, placing the EU and the US in particular on the defensive. It was therefore necessary to break this deadlock if negotiations in other areas were to make any progress. The Hong Kong Conference made a valuable contribution on certain aspects of this dossier as indicated below:

- Agreement was reached on the definitive elimination of all forms of export subsidies by 2013, the year in which current CAP arrangements are due to end. In order to ensure parallelism between export refunds and other forms of export subsidies, such as export credits, exporting state trading enterprises and food aid, however, this date will only be confirmed upon completion of appropriate disciplines on these practices. Other issues, such as the substantial subsidy cuts to be made before 2013, also remain to be settled.
- Regarding domestic support, there was agreement on the fixing of three bands for reductions and on greater linear cuts in the higher levels of support (higher bands). There also appears to be some convergence concerning cuts to be made in Final Bound Total Aggregate Measure of Support (AMS), the overall cut in trade-distorting domestic support, and the *de minimis* limits. A review of the Green Box criteria was also agreed.
- On the difficult issue of market access, i.e. the reduction of agricultural tariffs, no substantive progress was made. There appears to be agreement on the adoption of four bands for structuring tariff cuts, but not on the limits of those bands, the magnitude of the cuts, and other issues such as the selection and special treatment of sensitive products, the operation of the Special Safeguard Mechanism, etc.
- Reference was made to the continuation of work in relation to geographical indications (establishment of a register for wines and spirits and extension of GI protection to other products), but no progress has been recorded on this issue of crucial importance for the EU.
- On the specific subject of cotton, it was agreed that export subsidies would be eliminated by developed countries in 2006, and that these countries would give duty and quota free access for cotton exports from LDCs from the commencement of the implementation period. However, no progress was made on the important issue of domestic support.

2.2 Non-Agricultural Market Access (NAMA)

The limited progress made in the agricultural negotiations helped to satisfy, to a certain extent, the demand of the EU and other developed countries for the acceptance of a progressive reduction in tariffs, leading to the adoption of a 'Swiss Formula' for the elimination or reduction of tariffs. There was also agreement on special treatment for developing countries, including asymmetrical reciprocity arrangements regarding tariff reductions.

While acceptance of the Swiss Formula is a particularly significant development, difficult decisions will have to be reached by 30 April 2006 regarding the magnitude of the tariff reductions (through the adoption of coefficients) and the establishment of base rates for commencing such reductions. The Declaration also encourages members to submit proposals aimed at addressing the issue of non-tariff barriers (NTBs).

2.3 Services

On the subject of services, reference was simply made to progress achieved from the establishment of the GATS to the agreement of August 2004. A statement was also issued by members concerning the intensification of the relevant negotiations in accordance with Annex C to the Hong Kong Ministerial Declaration. The Conference failed to make any substantial headway regarding the further liberalisation of international trade in services, which means that spectacular progress must now be made, both on a plurilateral and bilateral basis, if the objectives of the Doha Round are to be achieved. For the EU, progress in this sector is of vital importance to the development of its economy and to employment.

2.4 Trade and Development

Regarding support for developing countries and their smoother integration into the global economy, a number of decisions were taken, such as:

- The abolition, by 2008 or no later than the start of the implementation period, of tariff and quantitative restrictions for exports from the LDCs. However, this concession will only be given by developed countries and developing countries "declaring themselves in a position to do so" and restrictions may be maintained for up to 3 percent of tariff lines. The Ministerial Declaration also refers to measures to facilitate transactions and simplify rules of origin, increase technical support, encourage the creation of institutions, etc.
- The more active involvement of the WTO in efforts by international organisations and individual countries to implement 'Aid for Trade' arrangements enabling the LDCs to reinforce their production and export capacity and requisite commercial infrastructure.
- The reappraisal and further enhancement of the WTO's strategy for the provision of Technical Assistance and Training Plans to developing countries.

2.5 Other Business

On all other matters (e.g. WTO rules, Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPS), environment, trade facilitation, implementation of existing agreements, small economies, trade and transfer of technology, e-commerce, cooperation with other international organisations, etc.), the Hong Kong Conference did not, essentially, add anything new, but merely reconfirmed the *acquis* and called on participating members to continue and step up the negotiations.

3. Overall Assessment

Considered as a whole, the outcome of the Hong Kong Conference may, under the circumstances, be regarded as positive, although the actual results were modest, given the absence of any creative breakthroughs on many crucial issues. A package of development measures was agreed upon and, even more importantly, members reiterated their commitment to a successful conclusion of the round by the end of 2006 and set a number of intermediate deadlines to achieve this objective.

The EU once again made a major contribution to this positive result by accepting a conditional commitment to 2013 as the end-date for the elimination of export subsidies. It is

not clear, however, that much has been obtained in return for this concession, whether in other chapters of the agriculture negotiations or in other key areas.

Major advanced developing countries continue to reject the EU proposal on agricultural market access, despite the considerable sacrifices this proposal entails for our rural communities, and they have thus far refused to make any meaningful concessions in NAMA and services. This attitude is all the more worrying if one considers that these countries are those which maintain the highest levels of protection and hold the key to the development of poorer countries through the promotion of South-South trade.

Although development concerns should and will continue to remain at the heart of these negotiations, they should not be confused with the single-sided advancement of the interests of large agricultural exporters nor be allowed to serve as a cover for protectionism.

The EU has, along the different phases of the negotiations, exercised leadership in the adoption of measures in favour of the poorest members, such as those concerning access to medicines, duty-free quota-free access to markets for LDCs and cotton. Although other members have also accepted commitments on these issues before and during the Hong Kong Ministerial Conference, these commitments are not as far reaching (duty-free quota-free access, cotton) or at the same advanced stage of implementation (access to medicines) as in the case of the EU.

The EU has also, alongside other developed country members, launched the idea of a "round for free" in favour of the poorest members which, as a result of all these initiatives, stand to obtain a lot, including in the form of increased aid for trade, and are expected to give little.

Further unilateral EU concessions in agriculture at this stage would clearly jeopardise the implementation of our reformed CAP and be of no or little benefit to those countries for which the development agenda has been designed.

It is time therefore that the attention of negotiators start shifting to other important areas of the negotiations, such as NAMA, services, but also trade facilitation and rules issues, with a view to defining modalities and disciplines which really make a difference in international trade.

This would be in the interest of the EU, whose participation in the Doha Round should remain consistent with the objectives of enhanced growth, employment and competitiveness laid out in its Lisbon Strategy. It would also be in the interest of those many developing countries which enjoy actual or potential comparative advantages in industrial or services sectors and for which an "agriculture only" round would represent a major loss of opportunities.

4. Beyond Hong Kong

The Hong Kong Conference showed that the road to a successful conclusion of the current round remains open. However, this road is a bumpy one and may soon hit a dead end.

The political will seems to be there but positions still widely differ and the almost exclusive focus of the negotiations on agriculture thus far has not allowed the trade-offs across issues to materialise, which are so crucial at such an advanced stage.

Whether the very tight deadlines defined in Hong Kong can be met remains to be seen.

As WTO members engage into the last and most difficult phases of the negotiations, it would probably be useful to replace this whole process into a general perspective.

There should be an awareness on all sides that there is no viable alternative to the multilateral

trading system when it comes to ensuring economic integration and development, the effective management of increased economic interdependency and the peaceful and fair settlement of disputes. The successful conclusion of the Doha Round would strengthen and widen international trade and development, making the international trading system fairer and more effective for the benefit of all members. Moreover, it would act as a barrier to the spread of protectionism. Likewise, in an age where demand for international institutions and for the management of world politics outstrips supply, the success of the Doha Round could provide a significant impetus to international cooperation and integration as a whole.

While there is some room in the WTO for considerations related to the development of the poor countries of the South, environmental protection and social responsibility, it should be borne in mind that the WTO is not purely a development body and much less an environment or social-policy organisation. It is in fact a specialised organisation with specific terms of reference regarding international trade. Overloading its agenda with matters beyond the confines of 'trade-related issues' and overemphasising them in the Doha Declaration has made the negotiations even more difficult. These difficulties tend to be exacerbated by a lack of democracy in the WTO's relations with civil society and insufficient efforts of communication and information.

Moreover, the direction taken by negotiations so far, set against the increasingly heterogeneous composition of the WTO, has shown that moves to regulate those areas of its members' domestic economic policies which have a trade-policy dimension meet with resistance, causing negotiations to become bogged down and resulting in persistent breakdowns in communication.

During the pre-Hong Kong negotiations, and at the conference itself, the EU has continued to promote a comprehensive vision of the Doha round, seeking at the same time a further liberalisation of international trade in goods and services and the strengthening of multilateral trade rules and disciplines, while encouraging and supporting the development efforts of the world's poorest countries. Thanks to the indefatigable efforts of the Commission's team of able negotiators, the unity of its Member States, and the support of the European Parliament, the EU was able to submit important, credible and constructive proposals on all the subjects covered by the Hong Kong negotiations. The EU will certainly continue its efforts during the months to come and should become even more actively involved in efforts to ensure the successful conclusion of the Round.

The EU's negotiating springboard and objective reference framework is provided by the regulatory *acquis* of its internal market. The cognitive projection of the European governance model – based on the characteristics of normative power – at the larger scale of world trade governance runs contrary to the less regulatory and less binding WTO system. The more stable and comprehensive the WTO regulatory system becomes, the greater the resulting global convergence, and the closer the multilateral trading system will come to the European model of external action.